

LASTEN OSASTO

BEAR LAKE, ONT.

Piirränpä taasen jonkun sanan niistä lasten iltamista, jotka olivat onnistuneet niin lasten ohjelmasta kuin yleisöstäkin. Olen kuullut vanhemman väen sanovan, että ne olivat mieltäkiinnittävät lasten ensimmäiset iltamat, että kaikki pienimmätkin lapset, 5—6 vuoden vanhat, niin reippaasti esittivät laulunsa ja runonsa. Kappale ja kuvaelma menivät hyvin, kappaleen nimi oli "Nouseva kosto". Vahemmat toivovat, että meissä lapsissa todellakin olisi tulevaisuudessa nouseva kosto. Me lapset olemme kiitollisia teille vanhempi väki, että niin paljon uhrasitte meidän iltamiin, ovitketeistä tuli 17 dollaria ja ravintolasta \$19.80, siis kaikkiaan \$36.80.

Koulua on pidetty joka sunnuntai ja siellä olemme oppineet paljon ja sitten pidämme vielä koulun lopettajajuhlat. Toivon että taas tullette niin runsaslukuisina katsomaan mitä olemme oppineet.

Tällä on alkanut englanninkielisenkin koulu ja minä olen sitä mieltä, että siellä ei opi oikein hyvin. Syytä siihen on, kun on vaan yksi opettaja ja lapsia on paljon ettei kerkiä kaikkia yksin opettaa.

Elna Joensuu.

ÄITI

KIRJ. MAKSIM GORKIJ
Suom. Hanna Kunnas.

(Jatk.)

"Se ei ole totta", ehätti vähävenäläinen, kiittäen kasvonsa pois hänestä. "Tiedän ettei se ole totta. Totta on, että hän rakastaa häntä, ja Sashenka vastaa hänen rakkauteensa. Mutta mennä naimisiin? Ei, he eivät mene naimisiin! Hän halusi, mutta Pavel — hän ei voinut, eikä hän tahdokaan!"

"Nähkääs nyt, mimmoina te olette!" virkkoi äiti tynnosti, kiinnittäen silmiinsä surullisesti ja osanottavasti vähävenäläisen kasvot. "Nähkääs, mimmoina te olette! Te uhratte omat itsenne!"

Pavel on harvinainen mies!" virkkoi vähävenäläinen matalalla äänellä. "Hän on raudasta tehty mies!"

"Nyt istuu hän vankilassa", jatkoi äiti mietelysti. "Se on kauheaa, se on hirvua! Elämä ei ole enää kuten ennen, kauhua ja pelkoa on erilaista kuin ennen. Nyt tuntee säälillä jokaista kohtaan ja ihminen pelästyy jokaisen puolesta. Ja sydän on ihan erilainen. Sielun silmä on avautunut, se katselee ja on surullinen ja iloinen samalla kertaa: Siinä on paljon, jota en ymmärrä, sekä tunnen itseni niin katkeraksi ja loukkautuneeksi, kun te ette usko talvaan jumalaan. No niin, luulen etten voi sitä antaa! Mutta minä olen ja tunnen että te olette hyvää ihmisä. Ja te olette pyhittäneet itsenne ankaraan elämään kansan tähden, kärsimyksiin ja puutteisiin totuuden tähden. Totuuden, jonka puolesta taistelite, ymmärrän niin paljon: niin kauan kuin löytyy rikkaita, ei kansa saavuta mitään, enemmän totuutta kuin onnellisuutta, ei mitään! Niin se on todella, Andrjusha! Tässä minä elän keskuudessanne, kaiken tämän tapahtuessa. Joskus yöllä vaeltavat ajatukseni kaunis menneisyyteen. Ajattelen nuoruuden voimaani, joka tallattiin maahan, nuorta sydäntäni, joka revittiin ja on repaleina, ja minä tunnen itseni surulliseksi ja katkeraksi itseni vuoksi. Mutta sen muuan kuin ymmärrän elää toista varten, näen itseni oikeassa valossa yhä paremmin ja tunnen omaa itseäni enemmän."

Vähävenäläinen nousi, ja koettaen olla raappimatta jalollaan, alkoi hän kävellä varovaisesti edestakaisin huoneessa, pitkään, kumartuneena ja ajatuksina vaipuneena.

"Hyvin sanottu!" huudahti hän matalalla äänellä. "Oikein hyvin! Ollapa Kertshissa nuori juutalainen, joka kirjoitti runoja, ja kerran kirjoitti hän niin:

'Ken syyttömänä kaatuu, totuutta eloon auttaa.'

"Hänet tappoi Kertshin poliisi, mutta tämä ei ole pääasia. Hän tiesi totuuden ja teki paljon levittääkseen sitä kansan keskuuteen. Hän ilmoitti totuuden!"

"Tässä puhun minä", jatkoi äiti. "Puhun, enkä kuule omaa ääntäni, enkä usko omia korviani! Koko elämäni olen ollut vaiti; ajattelin aina yhtä asiaa — kuinka elää päivä loppuun kenenkään huomaamatta, jottei kukaan kajaisi minuun! Ja nyt minä ajattelen ihan kaikkea. Kenties en ymmärrä teidän asiaanne oikein hyvin; mutta kaikki ovat lähellä sydäntäni, olen suruissani muidenkin tähden ja toivon hyvää kaikille. Ja teille, Andrjusha, enemmän kuin muille!"

Vähävenäläinen otti hänen käteensä omaansa, puristi sitä lujasti ja kiittäen äitiä syrjään. Väsyneenä tunteistaan ja kiihottumisesta, pesti äiti astioita leväperäisesti; ja sydämensä hehkui rohkeutta, joka lämmitti hänen mieltään.

Kävellen edestakaisin huoneessa, virkkoi vähävenäläinen:

"Äiti, miksi ette koeta joskus olla hyvä ja ystävällinen Vyesovschikoville? Hän on juuri sellainen, joka sitä tarvitsisi. Isänsä istuu vankilassa — epämieltyttävä, vanha mies. Nikolai joskus näkee viikatukselta hänen naamansa vankilan ikkunasta, hän alkaa silloin häntä haukkumaan. Se on paha, kovin paha. Nikolai on hyvä toveri. Hän rakastaa koiria, liiriä ja kaikenlaisia eläimiä, mutta hän ei kärsi ihmisistä. Sellaiseksi saattaa ihminen joutua."

"Äitinsä hävisi teille tietämättömillä ja isänsä on juoppo ja varas", virkkoi Nilovna ajatuksiltaan vaipuneena.

Kun Andrei meni vuoteelle, teki äiti hänen huomaamattaan ristimerkin hänen yllensä, ja noin puolen tunnin kuluttua, kysyi hän hiljaa: "Oletteko nukkuneissa, Andrjusha?"

"En, miksi niin?"

"Ei mitään! Hyvää yötä!"

"Kiitos teille, äiti, kiitos teille!" vastasi hän lempeästi.

Valituksen jano.

Kun Nilovna seuraavana päivänä tuli tehtaan portille kuormansa kanssa, pysäyttivät vartijat hänet raakamaisesti ja käskien laskea maahan ämpärit, tekivät tarkkan tutkimuksen.

"Ruokani jäähtyy tykkääniin", huomautti hän tynnosti, kun he kopelivat hänen pukuunsa.

"Pidä suus! kiinni!" virkkoi vartija synkästi.

Toinen virkkoi vakaumuksella, koettaen hänen olkapäitään: "Nuo kirjat ovat riskatut aidan ylitse pihaan, sanon minä!"

Vanha Sizov tuli hänen luoksensa, ja katsellen ympärillensä, virkkoi kuiskaavalla äänellä: "Kuulitteko, äiti?"

"Mikä?"

"Noista lentokirjasista vain. Ne ovat alkaneet ilmestyä uudelleen. He ovat ne jalleet yltäpäiri kuten suolnakeet leipäpalalle. Paljon hyvää ovat nuo kotitarkastukset ja vangitsemiset saaneet aikaan! Serkkuni Maxim on ajettu vankuteen ja teidän poikanne on viety. Nyt on selvää selvempi, että hän ei ole syntipukki! Ja hivellen partaansa virkkoi Sizov päättävästi: "Se ei ole kanna, Andreille, "ja tässä olen minä, joka

vaan ajatukset, ja ajatukset eivät ole kirppuja; ette voi niitä kiinnittää!"

Hän kokosi parran käteensä, katsoi äitiin ja virkkoi pois mensesään: "Miksi ette tule joskus minua tervehtimään? Arvaan että olette aivan yöpö yksin!"

Äiti kiitti häntä, ja huudellen ruokiansa, huomasi hän tavattoman hyväntuulen vallitsevan työväen keskuudessa tehtaassa.

Työmiehet liikkuvat vilkkaasti, muodostivat ympyröitä, ja juoksivat yhdestä ryhmästä toiseen. Ilolsia ääniä ja onnellisia sekä tyytyväisiä kasvoja näkyi kaikkialla! Nokinen ilmaperä oli kiehteessä ja tykytti jostakin rohkeasti ja uskallaasti. Siellä täällä kuului huudahtusten välistä raakaa ivaa ja joskus uhkausta.

"Val niin! Näyttää siltä kuin ei totuus soveltuisi helppä", kuuli hän yhden sanovan.

Nuorukaiset varsinkin olivat riemuissaan, jolla välin vanhemmilla miehillä oli epäilevä hymy kasvoiltaan. Tehtaan virkamiehet kävelivät huolestuneina, ja poliisi juoksi paikkaan paikkaan. Kun työmiehet näkivät heidät, hajosivat he ja astelivat pois hitaasti, tahi jos jäivät seisomaan, lopettivat he puheensa, katsellen ääntä ja kihoittuneina vihaisten katsein.

Työmiehet näyttivät olevan jostakin syystä pestynä ja puhana. Gusjevin vartalo kohosi korkealle muiden ylitse ja väljensä kiertell ympärinsä kuin lohikäärme, nauraa ja rupattua. Yhtyneiden esimies, Voslov ja rekordi-virkamies Isai astulivat hitaasti äidin ohitse. Pieni, kuitunut virkamies käisi päinsä vasemmalla katsell työmiesten ivallisia kasvoja ja virkkoi nopeasti pudistellen suurta painasta partaansa: "He nauravat, Ivan Ivanovitsh. Se on heistä paljasta hauskuutta. Heitä huvittaa, vaikka kysymyksessä ei ole vähempää kuin hallituksen kukistaminen, kuten pliihikkö sanoo. Mitä on tehtävänä täällä, ei ole juuri rikkaruohojen kirkemistä, vaan kyntäminen tässä on tarpeen!"

Voslov käveli kädet sellin takana ja sormet lujasti yhteen puristetuna.

"Painakaa te mitä haluatte, te mustakaartilaiset!" huusi hän ääneen. "Mutta älkää vain rohjetko mainita sanakaan minusta!"

Vasili Gusjev tuli Nilovnan luokse ja toimitti: "Minä tulen uudelleen syömään teiltä. Onko se hyvää tänään?"

Ja talvuttaan päättään ja teroitteen silmiinsä, läksi hän salaperäisesti: "Niettekös, se sattui maailla. Hyvin tehti äiti, oikein hyvin!"

Äiti nyökkäytti päätään myönteiseksi, mielistyneenä että Gusjev, pahin riivio koko kylässä, puhutteli häntä "teiksi", haastellessaan kansaansa kaikessa salaisuudessa. Yleinen ilo ja hämmästyks tehtaassa viellytti häntä myöskin ja hän ajatteli itseksensä: "Mitä tekisivät he ilman minua?"

Kolme tavallista työmiestä pysähtyivät vähän matkan päähän hienestä ja yksi heistä virkkoi pettymys kasvoiltaan: "En ole nyt löytänyt yhtä ainoata miestäni!"

Joku toinen huomautti: "Toluaisiin kuulla sen kummin. En voi lukea sitä itse, mutta ymmärrän että se sattuu heihin ihav arkaan paikkaan."

Kolmas mies katseli ympärillensä, ja virkkoi: "Käykäämme höyrypannuhuoneeseen; minä luen sen siellä teille!"

"Se vaikuttaa!" kuiskasi Gusjev, silmiä iskien.

Nilovna tuli kotiin kevein mielin. Hän oli nyt itse nähnyt kuinka kirjallisuus vaikuttaa ja muuttaa ihmisen.

"Väki tuolla alhaalla": on pahollaan etteivät osaa lukea", virkkoi hän Andreille, "ja tässä olen minä, joka

osasin lukea nuoruudessani, mutta oien kakkityni unohtanut."

"Opetelkaa uudelleen", esitti vähävenäläinen.

"Minun jälleäni? Mitä varten te teette pilaa minusta?"

Andrei otti kuitenkin kirjan hyllyltä ja osottaen veitsen käreällä kansilehden kulmassa olevaa kirjainta, kysyi hän: "Mikä tämä on?"

"R", vastasi hän nauraen.

"Ja tämä?"

"A."

Hän tunsi itsensä kömpelöksi, loukatuksi ja poloksi. Hänestä näytti kuin Andrein silmät olisivat nauraneet hänelle ja hän kartti niiden katsetta. Mutta hänen äänensä kuului lempeiltä ja tynneltä hänen korvisaan. Hän vilkaisi viistoon hänen kasvohansa, kerran ja vielä kerran. Ne olivat vakavat.

"Haluatteko todella opettaa minua lukemaan?" kysyi hän vaikeasti nauraen.

"Miksi en?" myönsi hän. "Koettkaa! Jos kerran ennen olette osanneet lukea, selviää se teille hyvin pian."

"Mutta sanotaan ettei kukaan tule pyhäksi katselemalla pyhää kuvaa."

"No, onhan niitä sananlaskuja kalenkalaista. Niinkuin esimerkiksi tämä: 'Mitä vähemmän tiedätte, sitä paremmin nukutte' — eikös ole soma? Sananlaskut ovat aineksia, joilla vatsa ajattelee; se tekee niistä ohjaksia sielulle, hallitaksensa sitä paremmin. Vatsalaukku tarvitsee lepoa ja sielu tarvitsee rauhaa. Mikä sana tämä on?"

"Ihmiset!"

"Aivan niin. Katsos vaan, kuinka ne lihtevät. Ja tämä?"

Tirristäen ja kohottaen silmäkulmansa raskaasti muisti hän vaivalaa unohtuneet kirjaimet ja antautuen ehdottomasti tutkimisen intoon, vei se häntä eteenpäin, ja hän unohti itsensä. Mutta pian alkoivat silmiinsä väsyä. Ensien käviyt ne kosteiksi kyyneliksi ja väsymyksestä, ja vihdoin alkoivat murheen kyynelleet tipahdella kirjan lehdistä.

Yhdellä dollarilla voidaan Neuvosto-Venäjän nälkäalueella ravita yksi nälkääkärsivä lapsi kokonaisen kuukauden ajan.

BRANTWOODIN S. S. Osasto, Box 1, Brantwood, Wis. Osaston kokoukset joka 2 ja 4 sunnuntai Labor Tempelillä, kello 2 iltapäivällä.

JAMAICAN S. S. Osaston kokoukset pidetään jokaisen kuukauden ensimmäisen ja toinen torstai puolalaisella haalilla, Rockaway ja Pacific katujen kulmassa. Kirjeenvaihto-osote on: 271—100 St. C/o. H. Sjöman, Jamaica, N. Y.

FAIRPORTIN S. S. J. OSASTON kirjeenvaihto-osote on: 414 New 4th St.

HOQUIAMIN S. S. O. ompeluseuran kokoukset pidetään osaston talolla, Abjolassa, joka torstai, kello 2 j.p.p. Osote: 315—10th St., Hoquiam, Wash.

PORTLANDIN S. S. O:n ompeluseuran kokoukset pidetään joka kuun ensimmäisen ja kolmas torstai osaston talolla klo 8 illalla. Osote: 719 Montana Avenue.

WAUKEGANIN, ILL. S. S. Osaston viralliset kokoukset pidetään joka kuukauden ensimmäisenä ja kolmantena torstaina, alkaen kello 8 illalla.— Ohjelmakokoukset joka toinen ja neljäs torstai, alkaen samoin kello 8.

CLEVELANDIN S. S. OSASTON kirjeenvaihto-osote on: 4014 Whitman Ave., N. W., Cleveland, Ohio. Kokoukset pidetään jokaisen kuukauden ensimmäisen ja kolmas tiistai-iltana haalilla 1303 W. 63th St. Työkokousten jälkeen on keukustelukokous. Ilmatat toimit Edistysyhdistys samassa paikassa.

ABERDEENIN S. S. CLUBIN ompeluseura kokoontuu joka torstai kello 2 j.p. 713 E. First St.—Tervetuloa.

NEW YORKIN Yhd. S. S. Osaston kirjeenvaihto-osote on: 2042—5th Ave. C/of Eteenpäin, New York, N. Y.

HANNAN Yhdistyneitten Suomalaisen ompeluseuran kokoukset ovat joka torstai-iltana, klo 8. Kokouksen jälestä vanhaan tanssit, Kahvia. Osote: Box 33, Hanna, Wyo.